Inspraaktekst i.v.m. aanvraag melkgeitenbedrijf,
Boekelterweg 11, Boijl.

Goedemiddag allemaal,
Ik zal me eerst even voorstellen.
Mijn naam is Hilly Monkelbaan. Ik woon een km van de eventuele geitenhouderij met mijn man Frans Tersteeg. Ik spreek in namens de buren in Boekelte, namens de ondertekenaars tegen de geitenhouderij en natuurlijk voor mij zelf, als moeder, beppe en ex-boerin.

We zijn nu een half jaar actief omdat wij ons allemaal zeer bedreigd voelen door de komst van een geitenhouderij op Boekelterweg 11.
Wij: dat zijn 12 huishoudens en de eigenaren van kampeerterreinen die actief samenwerken in onze buurtapp-groep.
Allemaal direct omwonenden, ondernemers rond Boekelterweg 11.
In totaal gaat het binnen de 2 km zone van Boekelterweg nr. 11 om 75 huishoudens, ruwweg 250 omwonenden, van jong tot oud. En dan hebben we de ongeveer 10.000 gasten van de kampeerterreinen niet meegeteld.
Bij Het College zijn 73 handtekeningen ingediend tegen de komst van het intensieve melkgeitenbedrijf.

De gemeente Weststellingwerf heeft een geitenstop ingesteld en wij zijn hierdoor hoopvol gestemd. We begrijpen ook dat dit een bijzonder besluit is en kunnen ons niet voorstellen dat, waar het om volksgezondheid gaat, een deel van bewoners, wij dus, plùs de gasten op de Boekelter kampeerterreinen, buiten de boot vallen. Ook gezien de uitspraak van onze wethouder mevrouw Zonderland:

''We zien een ontwikkeling die mogelijk een gezondheidsrisico met zich meebrengt. **De gezondheid van onze inwoners staat voorop.** Daarom stellen we uit voorzorg een voorlopige geitenstop in''

U als Bestuur van de Gemeente Weststellingwerf bevindt zich nu ongeveer in eenzelfde positie als een maand geleden de gemeente Het Hoge Land in Groningen.

De bestuursrechter van de rechtbank Noord-Nederland heeft een besluit van de gemeente Het Hoge Land om een grote geitenhouderij in Rottum toe te staan, vernietigd.
De Rechtbank oordeelde dat enerzijds deze geitenhouderij, gelet op de omvang en de wijze van bedrijfsvoering, moet worden beschouwd als een intensieve veehouderij. Volgens het geldende bestemmingsplan is dat niet toegestaan.
Anderzijds oordeelde de Rechtbank dat er een milieueffectrapportage had moeten worden opgemaakt vanwege mogelijke effecten op de volksgezondheid van omwonenden.

En dan komt het: de rechtbank heeft verder in haar overwegingen meegenomen dat de gemeente kort na deze vergunningverlening een stop op het vestigen of uitbreiden van geitenhouderijen heeft afgekondigd.

Kortom: er is jurisprudentie ontstaan, nl. een Gemeente kan niet met twee monden spreken. Het Hoge Land oordeelde over de vergunning volgens het oude regime, volgens de strikt juridische besluitvormings- en afvinklijstjes, maar werd zelf ingehaald door haar eigen, later genomen besluit tot een geitenstop.
Ook geitenhouderijen in Enkhuizen, Reduzem vinden geen doorgang vanwege bezwaren uit de omgeving omtrent volksgezondheid.

Immers, de Q-koorts is ondanks alles Nederland niet uit:
In 2020 waren er 7 patiënten; nu in 2021 al 6. U kunt alle wetenschappelijke kennis hierop naslaan.
Het verband tussen geitenhouderijen en longontsteking is onomstotelijk vastgesteld uit meerdere opeenvolgende wetenschappelijke studies vanaf 2009.
En al deze kennis zou voor u al een voldoende reden moeten zijn om de vergunning te weigeren, gezien de minimale afstand tussen aanpalende woningen en kampeerterreinen. Of zoals de hoogleraar Natuurbeschermingsrecht, Kees Bastmeyer zegt: ‘Bij redelijke wetenschappelijke twijfel moet een vergunning worden geweigerd.’

Wij, omwonenden, komen immers voor de onmogelijke keus te staan:

te verhuizen van een prachtige plek die ons dierbaar is. Voor sommigen betekent dit het verlaten van 100 jaar familiebezit, waar onze buren als vierde generatie mogen wonen. Onze investeringen in woning en tuin gaan in rook op, want een geitenhouderij in de buurt zorgt voor een waardevermindering van € 50.000 tot € 100.000. Voor alle woningen binnen de 2 km zone kom je dan toch wel op een kapitaalsvernietiging van tussen de 4 en 7,5 miljoen Euro.

Voor de familie Peters betekent de melkgeitenhouderij het einde van hun levenswerk: het voortzetten van een inmiddels 50-jarige Natuurcamping met jaarlijks 6000 overnachtingen, omdat hen het predicaat Natuurcamping zal worden ontnomen.
Een camping, die zich qua vitaliteit aan de top van Friesland bevindt, houdt op te bestaan!
Stelt u zich voor wat dit betekent voor de eigenaren: een onverdiend persoonlijk drama!
Nog afgezien van een enorme financiële schade voor de familie en voor ons lokaal midden- en klein bedrijf: dit is de mogelijke planschade als gevolg van uw mogelijke beslissing!
Want… wie wil er nu nog naast een geitenhouderij kamperen?
Voor de Boekelter en de Appelhof geldt uiteraard hetzelfde.

Konden wij ons tegen de Corona nog beschermen door afstand te houden, door mondkapjes, wij en onze gasten hebben geen keuzevrijheid in de lucht die we inademen. De werking van luchtwassers is volstrekt onvoldoende, volgens Wageningen. Hogere luchtpijpen zullen niet helpen, ziektekiemen zullen zich nog verder verspreiden. Nota bene, het Saharazand weet ook onze omgeving te bereiken!
Staldeuren openen en sluiten, het voer moet worden binnengebracht, vrijwel dagelijks moeten kadavers afgevoerd worden. De mest wordt vervoerd en verspreid, waar dan ook.
Voor ons komt er geen einde aan de coronapandemie want met de komst van de geitenhouderij wordt onze gezondheid opnieuw bedreigd en nu, nu zijn we totaal onbeschermd.

Gezondheid is te belangrijk om met de inmiddels ontoereikende en verouderde regelgeving besluiten te nemen.
Of: zoals een naar Canada geëmigreerde boer vorige week tegen mij zei: 'We zijn geëmigreerd vanwege de strenge regels in Holland, maar nu leren de hitte, de natuur, de klimaatverandering ons heel andere regels.'

Tja….
Om niet te verdwalen in de toekomst moet je je heden en verleden kennen.
En doorvoelen…

Wij, burgers, mogen verwachten dat u als gemeentebestuur een wijs en zorgzaam beleid voert voor de inwoners van onze Gemeente.
U mag/moet zonder last en ruggenspraak stemmen.
U mag volgens uw geweten en uit voorzorg tegen de komst van dit melkgeitenbedrijf stemmen.
U heeft uw stem al laten horen door een geitenstop in te voeren want: besturen is immers vooruitzien!

U kunt al onze bezwaren nalezen in de brieven die wij u gestuurd hebben, de verslagen van uw ambtenaren die gesprekken met ons hebben gevoerd, waarvoor wij hen overigens zeer erkentelijk zijn.

En, dames, heren bestuurders, dit is het moment om bij onszelf terug te komen, na alles wat we nu weten, om een beslissing te nemen, u en ik.

Decennia geleden mochten u en ik de wereld overnemen van onze voorouders om deze wereld decennia later te mogen doorgeven aan onze kinderen.

Wij allemaal, zoals wij hier zitten, willen geleefd hebben als goede rentmeesters van dit stukje aarde, hoe groot of hoe klein ook, gericht op de lange termijn, niet uit op snel gewin, want dat is zinloos.

We komen zonder bezit ter wereld en we verlaten de wereld zonder bezit.

We mochten een leven lang met allerlei mensen en partijen samenwerken op het gebied van leefbaarheid, cultuur en duurzaamheid, om te overleven en gaven tegelijkertijd de wereld vorm.
Maar …. wij met elkaar zijn maar een fase, een flits in het bestaan van het menselijk ras: de volgende generatie staat al klaar.

….. En daarom heb ik voor u nog één vraag.
Terugkijkend, vanachter een coulisse van het jaar 2121: waren u en ik dan goede rentmeesters?

De waan van de dag doet ons leven met de regels die achter burelen zijn bedacht, terwijl wij in deze transitieperiode over de horizon moeten kijken om volgens betere regels onze besluiten nemen. Precies, zoals u onlangs de Gedeputeerde Staten passeerde door de geitenstop af te kondigen.

U en ik, de landbouw, wij allemaal zitten vast in een systeem van voortdurende groei en efficiëntie, die niet vol te houden is, want de verspilling en de vervuiling groeien mee. We moeten af van het groeiprincipe, genoeg is genoeg.
Cees Buisman zei in de Leeuwarder Courant van afgelopen zaterdag: 'Laten we eerst maar eens stoppen met meer, meer, meer……'.
Vandaag kwam het Planbureau voor de Leefomgeving toevallig met vergaande adviezen voor de Landbouw in die richting.

Wij en u moeten sturen, bijsturen en be-sturen zodat dat de kinderen van onze kinderen een wereld ontvangen die gericht is op leefbaarheid en duurzaamheid voor mens en dier.
Kijk, hoe melkgeiten in een intensief productiebedrijf, hutje mutje, maar zo'n drie jaar mogen leven, bokjes trouwens amper een dag, kijk het in de ogen, neem een minuutje.

Bestuurder, beslisser, u als mens, laat kwaliteit van **alle** leven uw besluit kleuren.

En wij hier allemaal, vertrouwen er op, dat u namens ons, vanuit goed rentmeesterschap uw besluit neemt over de gezondheid van uw inwoners en die van de toekomstige generatie:
voor Cas en Beau, Amber en Esmee, voor alle kinderen van de Boekelte, Zandhuizen, van de Stellingwerven, van de wereld.

Ik dank u voor uw aandacht.